

[Socialministeren.]

fremkommer langt senere end den periode, de vedrører.

I forbindelse med afgivelsen af betænkningen i 1967 om tillægspensionsordning pegede man på de samme vanskeligheder, og forholdet er da også det, at der heller ikke af den tidligere regering har været fremsat lovforslag om automatisk regulering. Jeg går ud fra, at dette skyldes, at det erkendtes

Formanden: Jeg er ked af gang på gang at måtte indskærpe; at samtaler må føres mere sagte.

Socialministeren (Nathalie Lind): . . . at det erkendtes, at det nødvendige statistiske materiale ikke forelå på en sådan måde; at en forsvarlig og rimelig automatisk reguleringsordning kunne fastlægges i loven, hvis man samtidig ville opnå det, som også ønskes meget fra pensionistside, nemlig at der kommer omgående og hurtige reguleringer af pensionerne.

Imidlertid kan det ikke udelukkes, at man efter gennemførelsen af kildeskatteordningen vil kunne skabe muligheder for en hurtigere tilvejebringelse af en lønstatistik, og fra regeringens side vil vi være opmærksom på dette spørgsmål, men man må nok indtil videre følge hidtidig praksis, hvorefter man ved særlig lov har forhøjet pensionerne, i første omgang gennem midlertidige tillæg efter et skøn over, hvad de lavtlønnede har opnået ved overenskomsternes fornyelse.

Et tredje spørgsmål, der rejses i forslaget, er spørgsmålet om en ændring af fradragsreglerne. Hertil vil jeg oplyse, at vi i socialministeriet arbejder med disse spørgsmål. Jeg er ganske enig med forslagsstillerne i, at det ville være ønskeligt at opnå en forenkling og en lempelse af fradragsreglerne, og jeg er også enig i, at en lempelse navnlig er påkrævet, når der er tale om arbejdsindtægt hos en pensionists ægtefælle. Men vi arbejder som sagt med spørgsmålet, og der vil i indværende folketingsår fremkomme lovforslag på dette område.

Det fjerde spørgsmål angår udvidelse af adgangen til at opnå folkepension før den normale pensionsalder. Jeg er positivt indstillet over for forslag, som sigter på at af-

hjælpe vanskeligheder for erhvervsmæssigt vanskeligt stillede ældre mennesker.

Som forslagsstillerne har gjort opmærksom på i bemærkningerne til forslaget, er adgangen til at tage sociale hensyn i betragtning udvidet ved en lovændring fra december 1967 med virkning fra den 1. april i år, og som loven nu er formuleret, kan der undtagelsesvis, når svigtende helbred eller andre særlige omstændigheder taler derfor, udbetales folkepension fra det fyldte 60. år. Disse sager afgøres som bekendt af kommunalbestyrelsen, der dog skal have samtykke til at bevilge den førtidige pension fra et centralt udvalg med direktøren for sygekassevæsenet som formand; og hvis kommunalbestyrelsen afslår en sådan ansøgning om førtidig pension, kan ansøgeren indbringe afslaget for dette centrale udvalg.

I anledning af dette forslag til folketingsbeslutning har jeg indhentet oplysninger fra udvalgets formand og fået oplyst, at der i de tre første kvartaler af 1967 blev afgjort ca. 3.400 sager, medens der i den tilsvarende periode i 1968 blev afgjort ca. 4.600 sager, og i hver af de nævnte to perioder blev der kun givet afslag i omkring hundrede tilfælde. Endvidere har udvalgets formand oplyst om de retningslinjer, som lægges til grund for afgørelserne, at arbejdsløshed tages i betragtning, når den skyldes rationalisering, lukning af virksomheder, produktionsindskrænkning og lignende forhold. Som andre momenter, der efter udvalgets praksis kan føre til førtidig pension, nævnes arbejdsløshed efter sygdom hos ansøgere, som er forholdsvis nær den normale folkepensionsalder, selv om det ikke har drejet sig om invaliderende eller kroniske lidelser, og ulykkestilfælde, hvor ansøgeren efter den lægelige vurdering skulle kunne genoptage arbejdet, men har været ude af arbejdsmarkedet gennem længere tid. Jeg kan endvidere nævne tilfælde, hvor revalideringscentre har opgivet at få den pågældende i arbejde, tilfælde, hvor der er tale om ældre landmænd, samt i det hele tilfælde, hvor den pågældendes forhold er særlig vanskelige.

Fra regeringens side er vi meget positivt indstillet over for, at førtidspension skal kunne gives til mennesker, som slås ud af erhverv i en så fremskredne alder, at omskoling og erhvervsskifte ikke frembyder en